

Társulati élet

KÖZGYŰLÉS

A Magyar Karszt- és Barlangkutató Társulat 1972. február 26-án tartotta meg soron következő évi rendes közgyűlését a Bányaipari Dolgozók Szakszervezetének székházában.

Dr. Láng Sándor elnök köszöntötte a megjeleneteket. Megnyitó szavai után rövid szakmai beszámolót tartott „A hordalékszállítás szerepe kisebb vízfolyásainkon, főleg a karsztfolyókon” címmel. *Dr. Dénes György* főtitkár jelentést adott a Társulat elmúlt évi munkájáról, és ismertette az 1972. évi munkatervet. (Az elnök előadását és a főtitkár

beszámolóját a Karszt- és Barlangkutató Tájékoztató 1972. évi 3. száma teljes terjedelemben közölte.)

A közgyűlés résztvevői egyperces néma felállással emlékeztek meg az elmúlt időszak társulati halottairól, majd az elnökség által kiküldött különbizottság jelentése alapján határozatot hoztak tiszteleti tag választásáról, valamint kitüntető érmek és oklevél adományozásáról.

Sz. K.

TISZTELETI TAG VÁLASZTÁSA

A Magyar Karszt- és Barlangkutató Társulat 1972. február 26-án megtartott évi rendes közgyűlésének résztvevői egyhangú határozattal a Társulat tiszteleti tagjává választották

dr. Bogsch László

egyetemi tanárt.

Bogsch László 1927-ben — még mint egyetemi hallgató — a Barlangkutató Társulatnak alapító tagja volt. A harmincas években több éven át a főtitkári tiszteletet töltötte be, majd a felszabadulás után újjá alakult Magyar Karszt- és Barlangkutató

Társulatnak hosszú időn át elnöke volt. A Műszaki és Természettudományi Egyesületek Szövetsége keretében szervezett Magyar Karszt- és Barlangkutató Bizottságban is éveken át ő látta el az elnöki tiszteletet.

Dr. Bogsch László a barlangokhoz és a karsztosodó kőzetekhez kapcsolódó öslénytani tudományos kutató munkásságával nemzetközi szinten kimagasló eredményeket ért el, és elnöksége alatt a Társulat számára idehaza s külföldön egyaránt nagy megbecsülést szerzett.

D. Gy.

KITÜNTETÉSEK

A Magyar Karszt- és Barlangkutató Társulat 1972. február 26-án megtartott közgyűlése egyhangulag úgy határozott, hogy *Herman Ottó éremmel* tünteti ki

Venkovics Istvánt, aki négyévtizede tevékeny munkása a barlangkutatásnak. Az 1930-as években, mint a TTE Barlangkutató Csoport szervezője és vezetője a pilisi Legény- és Leány-barlangban, a kevélynyergi Természetbarát-zsomboly feltárásában és feldolgozásában végzett értékes munkát. A felszabadulás után számos expedíció szervezője és vezetője. 1946-ban a Mecsekben Vértés Lászlóval kutató, majd több bükkki expedíció tevékeny résztvevője. A karszt-hidrológia számos területén értékes publikációival gazdagította a magyar barlangtudományt.

A közgyűlés *Kadić Ottokár éremmel* tüntette ki **dr. Boros Ádám** professzort, a biológiai tudományok doktorát, aki mint fiatal egyetemi tanársegéd, 1926-ban a Magyar Barlangkutató Társulatnak alapító tagja volt. Az 1930-as években ő kezdeményezte és végezte el Magyarországon a barlangszádák flórájának feldolgozását. Magas kora ellenére az elmúlt években is rendszeresen részt vett a Társulat munkájában, előadást tartott és szaklapjaink részére értékes dolgozatokat készített.

A közgyűlés *Vass Imre éremmel* tüntette ki

Gyenge Lajos barlangkutató csoportvezetőt, aki a miskolci barlangkutató egyik megindítója, évtizedeken keresztül számos eredményes barlangfeltárásnak, köztük az István-lápai-barlangrendszer

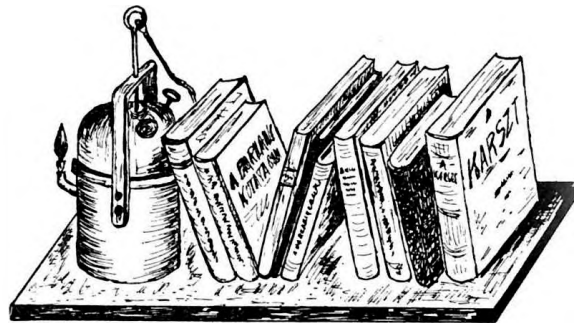
A kitüntetett „Vecsem-brigád” néhány tagja a zomboly szájánál (Kunkovács L. felv.)

felfedezésének kezdeményezője, szervezője és vezetője volt.

A közgyűlés a kollektív munka elismerésére alapított *Vass Imre oklevéllel* tüntette ki a

Vecsembütki-zomboly kutatóit, akik az elmúlt években igen eredményesen dolgoztak a zomboly további szakaszainak feltárásán. A korábban 83 méter mélységig ismert barlangban nehéz bontási munka árán 250 méter mélységbe jutottak le, s ezzel nemcsak hazánk, hanem az egész Kárpát-medence legmélyebb aknabarlangját tették a tudományos kutatások számára hozzáférhetővé.

D. Gy.

A SZPELEOLÓGUS KÖNYVESPOLCA

N. A. GVOZGYECKIJ: A KARSZTKUTATÁS PROBLÉMÁI ÉS A GYAKORLAT

Újabb értékes művel gazdagodott a karsztokkal foglalkozó szakemberek könyvtára. Moszkvában a Míszly Kiadó gondozásában 1972-ben a fenti címmel egy fehér műbőr borítású, közel négyszáz oldalas új karsztudományi kiadvány jelent meg.

A szerző, Nyikolaj Andrejevics Gvozgyeckij a Moszkvai Állami Egyetem földrajzi tanszékének tanára. Új könyvét elsősorban a karsztokkal foglalkozó tudományos és gyakorlati szakembereknek szánta, de hasznosan forgathatják azt a barlangkutatók és a karsztos tájakat kedvelő turisták is.

Revezetesként a könyv első fejezetében a szovjet karsztstudomány történelmi kibontakozásáról olvashatunk, majd a második terjedelmesebb fejezet a karsztok tanulmányozásának különböző módszereit tárgyalja. Címzavak e fejezetből: geológiai és geomorfológiai megfigyelések a terepen, felszíni és felszín alatti szerkezeti vizsgálatok, az eredmények grafikus ábrázolása, a karsztok térképezése, laboratóriumi kísérletek, geofizikai eljárások, matematikai módszerek stb.

A harmadik fejezetben a szerző a karsztos folyamatok kémiájával foglalkozik. Ebből kiderül, hogy a Szovjetunióban már századunk elején A. A. Kruber mennyiségi karsztdenudációs vizsgálatokat végzett, hasonló vizsgálatok a nyugati országokban csak fél évszázaddal később a francia Corbel munkássága nyomán terjedtek el.

A negyedik fejezet címe: A geológiai és geográfiai feltételek, valamint a földrajzi környezet más tényezőinek befolyása a karsztok fejlődésére. A szerző rámutat arra, hogy ez a hatás kétirányú: a karszt sajátos denudációja is visszahat a környezetére. A következő fejezetekben az író sorra veszi a felszíni és a mélybeli karsztos formakincset, sok forrásmű felhasználásával ismerteti a keletkezésükre vonatkozó magyarázatokat.

A könyv egyik legérdekesebb fejezete a nyolcadik. Amelyben a szerző a karsztok tipizálási problémáival foglalkozik, majd utána a karsztok körzetesítésének különböző megoldásait ismerteti és bírálja.